

9. predbožična tura

ČAROBNA VSESLOVENSKA GORSKOKOLESARSKA TURA

KONEC LETA JE PRAV POSEBEN ČAS, TO JE ČAS OBDAROVANJ IN SREČANJ PRIJATELJEV, TO JE ČAS, KO SE DELAJO OBRAČUNI VSEH VRST. TUDI ZA NAS, GORSKE KOLESARJE, JE TO PRAV POSEBEN ČAS – VSAKO ZADNJO SOBOTO PRED BOŽIČNIM VEČEROM PRIREDIMO TABLAŠKO PREDBOŽIČNO TURO, NA KATERI SE V VELIKEM ŠTEVILU ZBEREMO GORSKI KOLESARJI IZ VSE SLOVENIJE. V ZADNJIH LETIH JE TEM TURAM DAL NAJVEČJI PEČAT MILAN S TABLAŠKIM VZDEVKOM MILAN48, KI JE S SVOJIMI POMOČNIKI ZAČRTAL TURO, IZBRAL DOVOLJ VELIKO GOSTILNO IN NAS POPELJAL PO SVOJIH POTKAH. »TABLA« JE KRATKO IME ZA SLOVENSKE GORSKOKOLESARSKO FORUM TABLA.MTB.SI, KJER SE GORSKI KOLESARJI, VSAK S SVOJIM PSEVDONIMOM, POGOVARJAMO O VSEM, KAR JE VEČ ALI MANJ POVEZANO Z GORSKIM KOLESARJENJEM IN KOLESARSKIMI TURAMI.

Tudi tokrat je bilo podobno. Res je, da je Milan upal, da se bo našel kakšen junak, ki bi prevzel organizacijo predbožične ture, a ga ni bilo na spregled. In tako se je ponovno Milan, neutrujen, poln energije in idej, zamislil in zasnoval 9. predbožično turo z izhodiščem in zaključkom v Dragonji, na turistični kmetiji Mahnič. Datum pa je bil že tako dolgo vnaprej znan – 19. december 2009.

Ta dan je bil prav poseben, saj ga je zaznamovalo vreme. Po dogem obdobju lepega vremena je v noči iz petka na soboto Slovenijo zajela fronta z močno ohladitvijo, sneženjem in burjo. Že navsezgodaj zjutraj,

ko smo prižgali radijske sprejemnike, so nas začela bombardirati obvestila o obilnem sneženju in burji na Primorskem. Prometne novice ravno tako niso bile prav nič spodbudne – kot je običajno med močnim sneženjem, zimska služba tudi tokrat ni uspela dovolj hitro odstranjevati snega. Za piko na i je pihala močna burja, ki je delala zamete in predstavljala avtomobile po cesti. Še najslabše razmere so bile na primorski avtocesti, ki je bila pri Razdrtem, v smeri proti Ljubljani, celo zaprta, v smeri proti Primorski pa so bili številni prometni zastoji, tovornjaki so obtičali na vrhniškem klancu, vmes pa je bilo nekaj manjših trkov in prometnih nesreč. Neka-

tere so kljub temu, da so že sedeli v avtomobilih, ta obvestila in vremenske razmere odvrnile od poti proti Primorski, drugi so se že v postelji premislili in se obrnili na drugo stran ter spali naprej. Kljub vsemu nas je bilo okoli 50, ki nismo podlegli slabim vremenskim razmeram in smo se odpeljali proti Primorski. Tako je tokrat naša predbožična tura imela adrenalinsko predigro, ki se je začela kot odisejada po cesti. AndrejaT. jo je opisala z naslednjimi besedami: »Ne vem, zakaj taka panika, če pade mal snegca. Vozne razmere so bile čisto O. K. Koko je vozil od 80 do 100 km/h, jaz pa sem malo trda sedela zraven in ga "usmerjala" med tovornjaki na vrhniškem

Peljali smo se drug za drugim po komaj vidni potki, pokriti s snegom

Na grebenu smo prišli v snežni metež z burjo, ki nas je občasno kar prestavljala po cesti

Začetek poti po snegu, ob vinogradu do spodmola Stena ob Dragonji

klancu, tako da smo skoraj točno prispeli na zajtrk.« Šumadinac pa je svoje vtise opisal z naslednjimi besedami: »Zjutraj v avtu po radiu slišim – zaprta avtocesta na Razdrtem. Huh, evo ti ga, zanimivo bo – in tako je tudi bilo. Imeli smo trening varne vožnje s Surfáčem, ki je držal tistih 100 in še nekaj konjičev trdno v rokah, seveda pod strogimi navodili Pokore – pazi, razdalja, pazi, kamion, pazi, romunska kamikaza z avtobusom, ki prehitava kamione in vozi v škarje, kot da mu je drugi ših krojaštvo; ena boljših cestnih tur letos, ni kaj.« Po dobrih dveh urah adrenalinske vožnje smo končno prispeli v pobeljeno Istro. Kaj je bolj čarobnega, pravzaprav enkratnega, kot imeti predbožično turo v zasneženi Istri in se voziti po šavrinskih potkah, na katerih je bilo do 10 cm pršiča? Po čajčku in okrepčilu pri Mahničju ter Milanovem pozdravnem govoru, kjer nam je natresel kar nekaj nasvetov ter na kratko razložil krajevne posebnosti in okvirni potek ture, se je začela naša druga odisejaja. Najprej smo se s kolesi zapodili proti Dragonji, na ogrevalni krogec, in si ogledali veliki spodmol, imenovan Stena, ki ga je izdoblila Dragonja. Nato nas je pot vodila po dolini Dragonje do Škrilin, sledil je strm klanec proti Pomjanu, kjer so nas v gostilni Istrska klet čakale naše slaščice, ki so jih spekle pridne roke kolesark, kolesarjev in njihovih sopotnic in sopotnikov. Letos je bil najbolj legendaren Mojčin jabolčni zavitek v petih ali šestih nadstropjih, ki je bil deležen prav posebne pozornosti. Bil je tako dober, da sem si privoščila kar dva koščka! Po okrepčilu smo pot nadaljevali mimo Plešivice in nato po grebenu, kjer nam je burja pokazala svojo moč v polni meri. Sneg, ki ga je nosilo v vodoravni smeri, nas je pikal v prezebla lička. V metežu smo se pripeljali do Krkavč, slikovite

Zaključni spust s Krkavč v dolino Dragonje

šavrinske vasice, ki je ena najzanimivejših in tudi najstarejših vasi slovenske Istre. Zgrajena je na skali nad reko Dragonjo, poseben pečat pa ji daje vaška arhitektura in cerkev sv. Mihaela iz 17. stoletja, kjer nas je prijazno sprejel župnik, nam izmolil kratko mašo in nas s kolesi vred požegnal. Pravijo, da je to z domačimi rožami v šopkih in cvetličnih aranžmajih najlepše okrašena cerkev skozi vse leto. In res, tudi tokrat je bilo tako. Sledil je še zaključni spust. Previdni so šli po cesti, bolj zagnani pa po strmeh, zanimivem in občasno rahlo adrenalinskem kolovozu nazaj v dolino Dragonje ter po makadamski cesti nazaj do naših jeklenih konjičkov, parkiranih okoli kmetije Mahnič. Tam smo hitro pospravili kolesa, se preoblekli in pohiteli v gostilno, kjer smo se pogreli, poklepetali in kmalu smo bili postreženi s tipično istrsko hrano – bobiči, koruzno mineštro, ki mi vedno obuja prijetne spomine na mineštre,

ki mi jih je v rani mladosti kuhala nona, sledil je glavni obrok z dvema vrstama mesa, ombolom in domačo perutnino, spečenima v krušni peči, s prilogami ter pecivom. Hrano smo si poplaknili s kozarčkom ali dvema dobrega domačega vina, nato pa je sledil program, kjer se je Milan zahvalil zaslužnim članom foruma »Tabla«, organizatorjem skupnih tur, razdelili smo si bajkerski koledar, predbožične majčke z logom, ki ga je izoblikoval ElTomzo pod strogim nadzorom ostalih tablašev. Po prijetnem klepetu smo se odpeljali proti domu, vsi z zvrhano mero prijetnih vtisov. Kot vse dosedanje predbožične ture je bila tudi tokratna legendarna, Milan pa je bil je njena legenda. Svoje vtise je strnil z naslednjimi besedami: »Čez 50 nas je pomagalo ustvarjati Predbožično pravljico. Bili ste odlični. Malo smo počakali, da ste se vsi zbrali, za trenutek je posijalo sonce, a čez dan smo imeli vse: sneženje, veter,

mraz ... Vse dosedanje predbožične ture so bile vsaka po svoje različne, a deseta bo skupek vseh teh različnosti. Se že pripravljam nanjo.«

Naj na koncu dodam še besede, s katerimi so na spletni strani mtb.si zelo dobro povzeli vzdušje na predbožični turi: »Sneg ne pobeli prav pogosto naše obale in to, da je bil tam najbolj zimski dan v bližnji zgodovini prav v soboto, ko se je odvijala tudi 9. tradicionalna predbožična gorskokolesarska tura, je težko pripisati naključju. Drzni in srečni, ki so bili med petdeseterico, pa pravijo, da je bila to zaradi izrednih razmer najbolj čarobna Predbožična doslej. Drugo leto bo deseta, priveditelj Milan pravi, da njegova zadnja pred "penzijo". Bomo videli, če se res izmuzne.« 18. 12. 2010 je dan, ki sem si ga v svojem koledarju že "zacahnala" in ga rezervirala za naslednje prijetno druženje z gorskimi kolesarji na 10. predbožični turci.

Besedilo in foto: Denis Glavič - Cindro

Krvavec
UNITUR SKI RESORT

KOLENDAR PRIREDITEV:

6.2.10	AUDI QUATTRO SNOW GOLF TURNIR	27.2.10	POKERSTARS EXTREME ICE POKER CHALLENGE
8.2.10	KULTURNI PRAZNIK Z GODBO OBČINE VODJICE	6.3.10	SURVIVOR WEEKEND & ESKIMO NOGOMETNI IZZIV
20.2.10	SNOW QUEEN (SNEŽNA KRALJICA) SMUČIŠČA KRVAVEC	13.3.10	ROSSIGNOL FREERIDE ENDURANCE CHALLENGE
		3.4.10	LUŽA CONTEST 005

www.rtc-krvavec.si